

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Reg. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

REGULA TERTIA
DE INDIFFERENTIA LOCORUM.
EXHORTATIO I.
IN REGULAM TERTIAM SUMMARI.

T H E M A.

Euntes in mundum universum. Marci 16.

V E L.

Nostra vocationis est diversa loca peragere. Reg. 3.

Uemadmodum
viris Prophetis, A-
postolicisque pro-
prium est, non latere
in domus angulo, aut
abscondi sub modio;
sed imponi candela-
bro, & lucere omnibus, qui in Eccle-
siae domo sunt, atque instar solis cir-
cumire, & veritatis fidei, ac perfe-
ctionis radios quaquaversum diffun-
dere: ita quoque Societati nostrae in-
natum est, diversa loca peragere, vi-
tamque in quavis mundi plaga agere;
ubi majus Dei obsequium, & anima-
rum auxilium speratur. Aspiciete Moy-
sen, Elham, Isaiam, Jeremiam, Eze-
chielem, Danielelem, ceterosque Pro-
phetas, quid fuere, nisi mundi soles,

ubivis tenebras dissipantes, Deique
oracula ac mandata Regibus ac popu-
lis annuntiantes? *Ad omnia, quae mit-
tam te, ibis:* ait Dominus Jeremias c. 1.
7. Pari ratione intuemini Apostolos,
Petrum, Paulum aliosque, quid erant,
nisi mundi luminaria fulgentissima,
infidelitatis & malitia caliginem e
mortalium cordibus ejicientes, *Vos,*
inquit Christus, *estis lux mundi* Matth.
5. 14. Lux non unius pagi, oppidi aut
regni; sed mundi universi: *Euntes in
mundum universum, predicate Evan-
gelium omni creatura.* Marci 16. Ita
quoque homines Societatis JESU,
tanquam Apostolorum imitatores,
non occultantur sub modio; sed supra
candelabrum collocantur, ut luceant
omnibus qui in domo sunt, indifferen-

S 2

tct

tes ad omnem locum, populum, missionem, ut luceant omnibus & doctrina Christiana radiis perstringant universos. Quod si quis hoc refugeret, aut abhorreret; merito tanquam à spiritu Apostolico & Ignatiano alienus, erubesceret: *Pudeat*, ait S. Bernardus ferm. 66. in Cant. *Successores Apostolorum lucem non esse mundi, sed modii.*

Geminas igitur adducemus rationes, hanc nobis indifferentiam ad quavis loca persuasuras. 1. ma est, nos esse de Societate. 2. de Societate JESU.

1.
Ratio in
differentia
ad loca
est Societatis.

I. Ratio prima, quæ hanc ad quavis loca indifferentiam ac promptitudinem persuadere, nosque ad eam amplectendam potest permovere, desumitur ex etymo Societatis: Quid enim obsecro, est Societas, nisi cohors, sive turma militaris, sub Christi Domini ac Ducis sui labaro militans; Constat autem in militibus, requiri ad quavis loca indifferentiam, sive intra regnum, sive extra, Dux, eorum operâ, contra hostem, indiguerit. Imperatores Ferdinandi suos habere Duces cum exercitibus, Tampierios, Bucquoyos, Tilios, Papenheimios, semper in proximo stantes, paratosque ad occurrendum hosti, sive in Bohemiam, sive in Hungariam, sive in Germaniam destinarentur. Similiter modernus Imperator noster Leopoldus varios Duces strenuos militia suæ præfecit, Lotharingum, Badensem, Eugenium, aliosque, qui jam in Hungariam, jam in Transylvaniam, jam ad Danubium, jam ad Tibiscum, jam ad Rhenum, jam ad Padum prompti alacriusque hosti

obviabant. Atque hæc est proprietas & virtus militaris; eum in finem miles conscribitur, armatur, & meret stipendia; militisque nomine & salario foret indignus, si vellet intra unius oppidi mœnia delitescere, & ubivis locorum cum hoste manus conferere detrectaret.

Pari ratione. Societas nostra militia est, seu Exercitus, pro Dei gloriæ & animarum salute, contra hostes Tartareos bellaturus. Cui jure aptari potest, in sensu partiali, quod Sponsus cœlestis de Sponsa, id est, Ecclesia, in sensu totali & adæquato pronuntiat. Cant. 6. 9. *Castrorum acies ordinata.* Et Cantic. 1. 9. *Equitatus meo in curribus Pharaonis, assimilavi te, amica mea:* ad bellum te voco ac per te, hostes meos subjugare destino, animaque in captivitate ab iis redactas, libertati restituere, etiamque in finem te maria & terras celeriter permeare desidero. Hoc militia nomen & omen mox à Societatis primordio denique primi Patres in formula Societatis Paulo III. Summo Pontifici oblata, atque ab eo anno 1540. confirmata, profecti sunt, dum hæc verbis eam auspiciantur: *Quicumque in Societate nostra, quam JESU nomine insigniri cupimus, vult, sub crucis vexillo Deo militare.* Deinde subjungunt: *Sciant omnes socii, & non solum in primis professionis suæ foribus; sed quoad vixerint quotidie animo volvant, Societatem hanc universam, & singulos, sub sanctissimi Domini nostri Papa & successorum ejus fidelis obedientia militare.* Denique additur, voto eos obstringi, ad eundem quocumque

cunque missi fuerint, sive ad Turcas, sive ad infideles, sive ad hereticos, sive ad schismaticos, sive etiam ad quosvis fideles, imò etiam ad Indos. Jubeanturque die nocteque succincti lumbos stare, ac ad tam grandis debiti solutionem paratos sese ostendere.

Constat igitur nos sacre militia albo inscriptos esse, adeoque oportere ex mente primipilorum Patrum nostrorum in procinctu stare; vel ut loqui S. Fundator noster solebat: *Societatis operariis altero tantum pede, terra insidendum, altero ad iter suscipiendum elevato standum esse; inlunans, eos minime certo loco, aut collegio affixos habere, sed potius de loco in locum, ubi animarum salus requireret, proficisci debere, & quod de S. Paulo dictabat Chrysostomus; quasi pennatos, totum orbem pervolare paratissimos esse, oportere.*

Quare Charissimi, hanc in tyrocinio indifferentiam & promptitudinem addiscamus, à parvis inchoando, ut postmodum velut generosi pugiles idem in magnis prætemus. Discamus ad nuntium superiorum stare succincti, unumque pedem quasi elevatum tenere; non imitemur degeneres S. Ignatii filios, qui non uno, sed ternis quaternis aut pluribus nonnunquam insistant pedibus, tot scilicet quot Atlantes numerant, quibus confisi in eodem loco detinentur, & vix aut ne vix quidem aliò transferuntur: potius non degeneremus à præcellis cogitationibus filiorum Dei, & Societatis nostre herorum, qui sive in Chinam, sive in Japoniam, sive in Brasiliam, sive in Ma-

labriam, sive in Orientem sive in Occidentem, Dei & superiorum voluntate ablegarentur, alacres provolabant. Neque deest in provincia nostra gloria divinx campus, in quo tot missiones, in Septentrione, in Dania, Holsatia, Julia, Westphalia, & alibi patent: *nostra enim vocationis est missum instar diversa loca peragere.*

II. Ratio altera, quæ hujusmodi nobis indifferentiam ac promptitudinem persuadeat, est, quòd firmus de Societate JESU, & Socii & milites JESU, quos à Duce suo avelli minime decet, sed exemplo ipsius diversa loca, animarum lucrandarum gratià permeare. JESUS Dux noster, minime tempore commoratus, est Hierosolyma, sed modò in Galilæam, modò in Judæam, modò in Samariam profectus est, civitates & vicos ac castella perlustrando, omnibusque annuntiando Regnum Dei. Ecce Dux tuus præit, si socius ejus ac miles es, sequere, nec ab ejus agendi modo deflecte, cum sine hoc, genuinus ejus socius esse nequeas.

Hanc enim indifferentiam & promptitudinem ad quavis loca, collegia, officia, missiones, apostolicosque labores, etiam in remotissimis regionibus, non existimes, accidens quodpiam, aut capillamenti instar, ornamentum esse Societatis JESU, sed cor & animam ejusdem, quod qui ei tolleret, eandem è vivo corpore in frigidum cadaver transformaret, in ipsa substantia mutatu: quemadmodum enim qui Anachoretis solitudinem & silentium, Monachis psalmodiam & jeju-

II.
Societas
JESU.

nium, Fratribus minoribus noditarem & sacco, Stylitis columnam & vigiliis eriperet, eos animâ planè ipsâ spoliaret, & in cœtus omnino alios commutaret; ita pariter si à Jesu Societate sustuleris indifferentiam locorum, promptitudinem mutationum, desideria ardentia sacrarum expeditionum, susceptionem, ubivis terrarum, Apostolicorum laborum, non remanebit Societas Jesu, & Apostolicum agmen, quod Dominus Jesus ad excindendas hæreses, illustrandos infideles, erudiendosque verâ religionis, aut pietatis expertes, conscripsit. Ex quibus sole clariùs elucescit, quàm virtus ista sit nobis necessaria.

Deinde; si sumus è Societate Jesu, id est, milites Jesu, mundo exempti, & in ejus familiam exercitumque adlecti, qui ejus amore patriam, parentes, amicos mundumque omnem prompti reliquimus; ita ut nobis dici queat, quod Apostolis: *Vos non estis de mundo.*

Igitur omnis terra & nulla terra nobis debet esse patria. Exemplum præbet nobis S. Basilii, cui cum præses minaretur exilium (ut scribit S. Gregorius Nazianzenus in oratione funebri de laudibus Basilii) respondit: *Ego verò nec ullum exilium cognosco, quò nullo loco circumscriptus sum; neque hanc terram, quam nunc colo, meam habeo, & eam omnem, in quam projectus fuero, pro mea duco.* Ita pariter totus terrarum orbis, & patria nobis sit, & exilium: patria quidem cujus incolæ ad salutem & perfectionem dirigamus; exilium verò cujus commoda penitus despiciamus. Do-

mefticus Dei, exul est mundi, ait S. Ambrosius serm. 7. in Psalm. 118. Cui si eriamnum corde affixus hæreat, jam servus Dei ac domesticus esse haud poterit. cochleæ domiportæ non ablimilis. *Velut cochleæ,* ait S. Ambros. libr. 1. de Abel. *quæ nisi intra septe operimentum spirare non possunt.* Ita illi qui aliò missi, domos & collegia secum trahunt, neque verò ea tergo vehunt; sed intimo pectore concludunt, indifferentiæ, & promptæ obedientiæ, virtutis nobilissimæ, penitus expertes.

Apagatam indignam pectore religioso sarcinam, & conquirere omnistudio allabora, necessariam ad eò JESU Socio, ad quascunque regiones & stationes indifferentiam, ducentum Jesum sequere, qui tibi inclamat: *Ubi ego sum, illic & minister meus eris,* libensque commorabitur.

Quæ cum ita sint, Charissimi, si spiritu Apostolico repleti, eòque agi desideretis, si lux mundi esse cupiatis, indifferentiam hanc ad quascunque provincias, missiones, domos, functiones, cum gratia divina, procurate: successores Apostolorum pudeat esse, non lucem mundi, sed modum: hoc Societas in quam adlecti estis, hoc militia exigit, hoc militaris obedientia requirit, quam qui sequi recusat, ignavia dedecus haud effugiet. Hoc postulat à vobis Societas Jesu, exemplum Jesu, qui de regione in regionem, de castello in castellum, de civitate in civitatem obambulando, animasque querendo vobis prævit: hujus nisi vestigiis insistatis, ejus socii & comites non estis, quibus omnis tellus & nulla tellus

tellus patria sit oportet: sed potius cochleis infelicissimis domui suæ tenaciter adherentibus, similes eritis: quod longè absit à fidelibus Jesu fociis, & S. Ignatii filius genuinis, quibus illud semper in corde & ore versetur: Totus mihi mundus & patria est & exilium: non illic vivo ubi dego, quoniam in omnibus mundi partibus vivere cupio, quas Apostolicis laboribus stadium esse, per superiores, Christus mihi demandavit. Illa mea regio est, in qua luce veritatis populos infi-

deles illustravero; illa mea patria est, in qua hæresi infectos in gremium Ecclesiæ reduxero: illa mea terra est, in qua Evangelium annuntiare, juventutem erudire, Sacramenta administrare, & Patris æterni gratiam, Divinæ legis desertoribus recuperare poterò. Quisquis Christi amore paternam domum ex animo deseruit, ac Dei gloriam animarumque salutem sitit, in omni tugurio domum & in quovis mapali palatium invenit.

EXHORTATIO II.

IN REGULAM III. SUMMARI.

Docet variis exemplis, ad quælibet loca, indifferentiam.

T H E M A.

Posuit eos, quasi equum gloria sue in bello, Zachar. 10. 3.

V E L.

Nostra vocationis est, diversa loca peragere. Ex Reg. 3.

Societas JESU minima, uti exhortatione proximè precedente insinuavimus, exercitum volentem seu equitatum, ad hostibus Ecclesiæ, quovis

loco & quavis occasione, occurrendum resistendumque paratissimum refert: In hoc equitatu sociorum quilibet se veluti jumentum, quod ad omnia indifferens & paratum est, cum Davide reputer, aut quasi equum gloriæ divinæ esse se existimet: *Posuit eos quasi*

quasi

quasi equum gloria in bello, ait Zacharias Propheta c. 10. Equus, ait S. Greg. lib. 3 r. moral. cap. 11. est predicator, qui habet fortitudinem, quia adversa constanter tolerat, habet hinnitum, quia ad superna blandiens evocat. Ergo equum in signe Apostoli ac viri Apostolici hieroglyphicum, qui quaqua-versum velociter volitare gestit, ubique Christum sessorum tanquam equitem, rectorem & excitatorem, ad infidelitatem, & vitia sternendum, ad Reges & Principes subjugandum, animosè circumfert; nullis fatigatur laboribus, nullis cedit difficultatibus, nullis periculis terretur; sed omnia generosè transilit & subigit. Verè equus gloriae Divinae propagandae idoneus, equus gloriosus & speciosus: ut vertit Interpres Syrus, equus promptus ad omnia, & strenuus in bello; ut vertit Arabicus.

Ejusmodi equum gloriae promptum ac strenuum fuisse imò Christum Dominum, addit Apostolos. Ac 3to primos Societatis nostrae Patres praesenti exhortatione demonstrabimus.

I.
Exempli
indifferen-
tiae Chri-
stus.

I. Exemplum primum promptitudinis, indifferentiae, & strenuitatis nobis exhibet Rex & Dux noster, Dominus JESUS Christus equitatis nostri Generalis Archistrategus; sanè Equus generosissimus gloriae in bello, de quo Apoc. 19. 12. legimus: *Et ecce equus albus, & qui sedebat super eum, cum iustitia pugnat, in capite ejus diademata multa* (ob multiplices victorias) & *vestitus erat veste aspersa sanguine* (pugnavit enim usque ad sanguinem,

usque vulnera & mortem) & *vocatur nomen ejus, Verbum Dei, & in vestimento ejus & femore scriptum, Rex Regum & Dominus Dominantium*; & exercitus sequebatur eum in vestibus albis, vestitus bysino albo & mundo. Et ecce equus albus. Viegas alique Interpretes, per hunc equum album intelligunt Humanitatem Christi, per sessorum, Divinitatem; seu Verbum Dei. Hic igitur equus albus, hic equus Divinus, hic Rex & Dux noster praecedit, varii Ordines & turmae virorum Apostolicorum sequuntur: praecedit, & exemplò suo docet, strenuè ac promptè ubivis locorum instar generosi equitis discurrere & pro gloria Dei decertare. Quid enim toto praedicationis suae triennio egit aliud, quam de loco in locum, de civitate in civitatem, de regione in regionem transcurrere, omnibus regnum Dei annuntiare, omnes ad poenitentiam, ad cognitionem & amorem Dei invitare, variisque beneficiis ac prodigiis eos, quibuscum conversabatur, allicere. Nec opportunitatem loci, quam ubique reperiebat, necesse erat querere. Hoc enim unum gloriae patris, & animarum salutis negotium tractabat in templo & domibus privatis, hoc tractabat in vicis & castellis, in montibus & desertis, in mensis & ipsis viis: hoc agebat cum magnis & parvis, cum Legisperitis & Phariseis, cum publicanis & peccatoribus, cum piscatoribus & quibusvis hominibus, totus iis, quae Patris suberant, occupatus, & Regno Dei ubique propagando impigrè, fideliterque intentus

tentus, usque ad defatigationem, usque ad sanguinem, usque ad vulnera & mortem.

Hoc Regis ac Ducis nostri exemplum, Charissimi, si equi gloriosi in bello, si strenui JESU velimus esse Socii, nobis imitandum est; *Exercitus enim sequebatur in vestibus albis*, ait S. Joannes in Apoc. l. c. In quovis loco, sine inclinatione ad hunc vel illum, oportet nos gloriam Regni Dei, hominumque erga Deum subjectionem promovere. In quovis loco, sine differentia decet nos dura hominum corda salubribus contritionis lachrymis emollire; atque ad vitam meliorem, imò perfectam traducere, & à Caco-dæmonibus Angelos efficere. In quovis loco convenit, sine hesitatione non curiosa, non inutilia; sed Christum Crucifixum prædicare; *Non in sapientia verbi, & sublimitate sermonis*, ait Apostolus, *ut non evanescat crux Christi*: In quovis loco sine discrimine, quò obedientis nos ablegaverit, oportet nos cognitionem & amorem Dei, inter ignorantie tenebras, omnium quibuscumque verisimur, mentibus inferre; idque Christi exemplo, in vicis & oppidis, in mensis & viis, verbo, ubique. Cognitionem inquam, non speculativam sed practicam, quæ ea, quæ tantæ Majestati debent, cognoscant, ei se subiciant, serviant, colant, timeant, ament, ac sanctissimas ejus leges, & amicitiam, quas hæcenus divitiis, honoribus & voluptatibus postposuerunt; imposterum rebus omnibus, suæque vitæ, si opus sit, præponant; atque ira non tantum salutem, sed

etiam maximam perfectionem, ad majorem Dei gloriam æternam, consequantur.

II. Alterum indifferentiæ, promptitudinis & generositatis exemplum præbuere Sancti Christi Domini nostri Apostoli: quos *posuit quasi equos gloriæ in bello*, ut nomen Christi, fidem & Evangelium in omnem terram deferrent, ac ubique gentium promulgarent, ad quavis loca promptissimi; ac tales, qualem S. Gregorius l. 31. moral. c. 11. describit S. Paulum, strenuum equum gloriæ in bello: *Qui sefforis sui (Christi) calcaribus excitatus exultat, tormenta non metuit, in occursum pergit armatus, & fervore accenditur*. Ita sanè Apostoli, nulla metuentos pericula, cuncta perripere obstacula, ad quavis indifferentes loca, quò vel Spiritus Sanctus vel S. Petrus Apostolorum Princeps eos dirigeret, vel major Dei gloria & animarum auxilium evocaret.

Nam Apostolorum primus Petrus, profectus est Romam in Italiam; S. Andreas Frater ejus in Achaiam, S. Jacobus Hierosolymam, S. Joannes in Asiam, S. Thomas in Indiam, S. Jacobus in Hispaniam, S. Philippus in Phrygiam, S. Bartholomæus in Armeniam, S. Mattheus in Æthiopiã, S. Simon in Ægyptum, S. Thadæus in Mesopotamiam, S. Matthias in Judæam. S. verò Paulus Apostolus, tanquam generosus equus Christi in bello, quantâ alacritate, quantâ indifferentiâ & promptitudine, varias regiones percurrit, Asiam, Bythiniam, Græciam, Judæam, Italiam, Lycaoniam,

T

Mace-

II.
Apostoli.

Macedoniam, Pamphiliam, Pisidiam & alias; cui Christi amor calcar addebat, *Charitas Christi urget nos*, ad currendum alacriter, ubicunque animarum auxilium ac Dei major gloria speratur. Quid si hi Apostoli vel difficultate vel vita periculis absterriti, eâ indifferentiâ caruissent, & nec Petrus Romam, nec Paulus Asiam, nec Jacobus Hispaniam, nec alii alias regiones adissent; quantum Ecclesiæ damnum inde fuisset exortum? sanè nec Italia, nec Hispania veram fidem suscepisset; ac proinde quot hominum milliones ad æterna inferni supplicia descendissent.

Hos igitur pugiles, Charissimi, imitemar, & quocunque nos Deus per superiores destinavit, instar equi generosi, sine replica aut tergiversatione provolemus: & quemadmodum equum generosum non stabulum commodum, non pabulum bonum ab excursionem remoratur, nec fœni avenæque defectus in loco, ad quem prope rat, retardat: ita nec commoditas loci, unde exeundum, nos detineat, nec incommoditas loci, ad quem pergendum est, absterreat; sed Apostolorum instar, nostri obliti, neglectis propriis commodis & honore, solam Dei gloriam intendo, jam inter populares, jam inter extraneos, prout obedientia jussit; jam peregrini, jam incolæ; jam exules, jam captivi; jam honorati, jam contempti; jam famelici, jam sitibundi, alienæ salutis ac Divinæ gloriæ inserviamus.

III. Tertium indifferentiæ, promptitudinis & generositatis exemplum

præbet nobis S. P. Ignatius, unâ cum primis Sociis suis: quos Deus his ultimis calamitosis temporibus, in quibus phalanges infernales multiplicata, innumeraque Hæreticorum turmæ adversus Ecclesiâ Sanctam infurxerunt, ac novi orbes pro Christo expugnandi reperti sunt; posuit, *Quasi equum gloria in bello*: ut quocunque ex obedientia mitterentur, hæresi, infidelitati & peccatis sese opponerent, fidem propagarent, vitia exciderent, mores depravatos ubique locorum corrigerent, itaque gloriam Divinam strenuè promoverent.

Cum verò ex diversis essent nationibus orti, nec scirent, cui potissimum orbis parti succurrerent, anno 1537, haud procul Parisiis, in templo B. Virginis, in monte Martyrum, voto se obtinuerunt, quòd si intra annum in Palestinam proficiscendi se non offerret occasio, summo Pontifici se sisterent, quocunque gentium placuisset, in animarum auxilium ab eo mittendos.

Atque ita hæc indifferentia ad quocunque totius mundi loca cum ipsa Societate nascente nata est. Moxque Regibus, Principibus, aut Episcopis postulantis, Pontifex maximus Julius III. in varia eos loca destinavit, Lainium Placentiam, Paschasium & Rodericum Senas, Bobadillam Neapolim, Jajum Balneoregium, Xaverium in Indiam. & quot is in orbe altero regna, regiones & urbes peragravit, Amboinum, Malacam, Travancoridem, Malabariam, Macazaram, Melindam, Manariam, Morum, Cambayam, Solum, Ternacem, Tutucurinum,

Soco-

Socotoram, Mozambicum, Ceylanum, Comorinum, Mauricam, oram piscariam & alias, donec pervenit in civitatem & portum Amacauis unde in Insulam Sancianam profectus est, ut vita ejus perhibet. Petrus Faber quoque quot regiones perambulavit? nam à summo Pontifice missus in Germaniam, ut Hæresi grassanti sese velut strenuum equum gloriæ Divinæ opponeret. profectus est Wormatiam, Spiram, Moguntiam, Coloniam, in Hispaniam deinde. tum in Lusitaniam, tandem reversus in Italiam, ubique fidem propagans, hæresi sese opponens, nutantes confirmans, mores corruptos emendans, & quâ colloquii, quâ concionibus omnes ad meliora excitans.

Tales oportet esse, generosos Societatis JESU pugiles, tanquam decoros gloriæ Divinæ equos procurrere, quòcunque à Deo per Superiores missi fuerint, ad quasvis gentes, Provincias, regiones, & cujusvis status & conditionis homines, senes & pueros, divites & pauperes, doctos & indoctos, reges, principes, nobiles & plebejos, pro quibus omnibus Christus mortuus est, qui est salus omnium usque ad extremum terræ.

Vel maximè autem, hujusmodi indifferentia in Sancto Fundatore Ignatio refulsit: unde cum quodam tempore P. Jacobus Laynez desiderium ardens sentire se diceret, in Indiam proficiscendi, quò populos illos miseros, in cæca gentilitatis nocte agentes, ac operariorum Evangelicorum defectu pereuntes, in viam salutis revocaret: S. Fundator illi respondit: *Equidem*

nihil horum desidero: causam à Laynio rogatus: Quandoquidem, inquit, obedientia voto summo Pontifici nos devinxerimus, ut ipse pro suo arbitrio & libere, quocunque Dei gloria vocarit, mittat; ita nos convenit esse indifferentes, ut non magis in hanc, quàm in illam partem inclinemus: quin & addidit, si ego me in missionem Indicam, uti tute facis, impelli ac trahi sentirem, in partem potiùs contrariam inclinare satagerem, ut ad illam æqualitatem, indifferentiamque pertingerem, quæ ad obedientiæ perfectionem obtinendam necessaria est.

Non absimilis quoque fuit indifferentia, præclari illius P. Hieronymi Natalis, quem cum S.P. noster fortè ad missionem quandam destinaret, ut firaviùs id fieret, quoniam ipse proponderet, interrogavit; respondit is scripto: se verò in neutram planè partem inclinare, præterquam in hoc, quòd in nullam inclinare vellet.

APOSTROPHE

A D

SOCIETATEM JESU.

O Societas JESU! (liceat mihi filio, matrem dulcissimam alloqui, cui se & omnia sua debet) quæ nullis affixa es regionibus, cui omnis tellus & nulla tellus est patria; quæ regnum JESU, toto orbe propagare satagis, quæ spiritum JESU Apostolicum à Deo accepisti; quæ terras & maria permeas, usque ad Sinas & Indos; quæ Cosmopolitam te reputas, & ad quælibet orbis terrarum clima-

T 2

clima-

climata adeunda alacrem & indifferenter te offers; qua famem, sitim, aestus, frigora, naufragia, persecutiones, mortes, martyria pro JESU fortiter subis; qua aureis charitatis alis, gentes barbaras, pauperes, miseras, idololatrias complecteris; qua innumera animarum millia, in Tartarum ruentia eripis, & in Paradisum celestem traducis. Maeste animo: perge quod pergis; age fortiter, quod agis: non parcas sudori, sanguini, vitæ tuæ: *Intende, prosperè proceude & regna.* Erit fructus labori tuo: erit merces operi tuo, & merces magna nimis, cum post te greges animarum orco creptarum in patriam celestem deduces. ubi tibi in omnem æternitatem coram Deo & Angelis salutem suam acceptam ferent. Perge igitur, *tanquam equus gloria in bello*, quod Deus & obedientia te destinavit, perge fortiter, alacriter & constanter: nullis moveare periculis, nullis absterreare adversis aut difficultatibus: *Ardua per præcepta, gloria vadit iter.*

Quapropter, Charissimi, Christi Domini, Ss. Apostolorum ac primorum Patrum nostrorum vestigia legamus: atque ad omnia collegia, domos, missiones & loca parva & magna, commoda & incommoda, pro-

pinqua & remota adeunda, *tanquam equus gloria in bello*, quam paratissimissimus. Utinam ea in nobis omnibus, non tantum in juventute, verum etiam in senio, foret animi aequalitas; ut idem, quod P. Natalis, superioribus ex indulgentia rogantibus, vel ut olim Christus cecum: *Quid vis, ut faciam tibi?* sincero corde respondere possimus: *Inclino, ut ad nihil inclinem:* nuntum obedientiæ expecto, aliud velle aut nolle ulterius non habeo. Statuamus firmiter hoc cæcorum solatium; *Quid vis, ut faciam tibi?* nunquam admittere, sed cum Paulo dicere: *Domine, quid me vis facere?* Dicamus cum Abrahamo, Isaia, Anania: *Ecce ego, mitte me*, quaquaversum: omnis tellus mihi patria est, nullus locus adeo sterilis, agrestis & horridus est, quem obedientiæ labor nequeat fecundare. Ubique virtutis, patientiæ, charitatis ac zeli exercendi campus patet: ubi gloria Dei vanum prostat: ubique reperiuntur animæ JESU sanguine pretioso redemptæ, ope & culturâ nostrâ indigentes. Quis scit, utrum Deus à loco hoc te non removeat, in quo te manere delectat, ne in æternæ salutis discrimina incidas, desideriiisque inordinatis irretitus, gehennæ ignis pabulum evadas?

REGULA